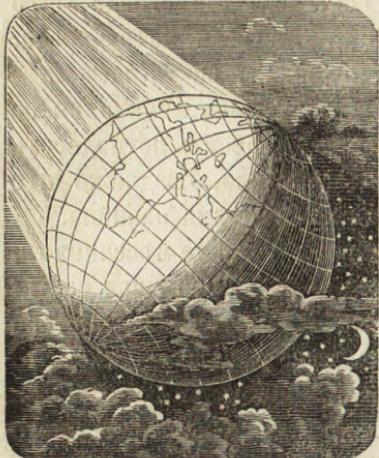

стрии; нъ да се направи така съ земята, то се знае, не може да бъде. Въ ръцѣ не може да се земе, па и не може да се разгледа отиеднажды. Помислѣте си юедна муха да ходи отгорѣ по юедно цръковно кубе; тя мъчно може да познае, че е валчесто кубето, и много врѣме ште ходи по него, доклѣ познае видѣтъ му.

А човѣкътъ спротивъ земята, на която живѣе ѝ, много по-малъкъ и отъ самата муха спротивъ цръковното кубе. Много врѣме човѣкътъ ѝ ходилъ по земята, доклѣ се договѣди, че Богъ ѝ е далъ видъ на юедно голѣмо **клѣбо**.

Който ѝ ходилъ по море или по широко равно поле, дѣто нито гора, нито планина му бѣркатъ да гледа наоколо, той ѿ съгледалъ, че до юедно място небо то като че опира до земята. Не ѿ за чудене, че людете прѣди да познаатъ истинній видъ на земята, имали та за плоска и околнеста и мислили, че земята има нѣйдѣ си край, отъ който може и да се скочи: нъ кѣдѣ ште се скочи, никой не знаелъ. Наистина, имало и такъви разумни людие, които се усѣщали, че това нѣшто не ѿ така и че земята нѣма край, както нѣма край и клѣбо то; нъ такъви людие били малко и како не имъ хваштали вѣра. Нъ дошло врѣме, та людете се научили да правятъ хубави кораби и зели да ходятъ съ тѣхъ по морето; тии много пъти ходили отъ далече по-надалече и нийдѣ не нашли крайтъ на земята. Най-сетиѣ, нашли се такъви дѣрзостни людие, които като трѣгнали отъ юедно място, вървѣли, и безъ да се врѣштатъ назадъ, дошли на същто то място, отъ дѣто били трѣгнали. Същто така може да стана и съ мухата, ако рече тя да обиколи юедно кубе направо, безъ да се врѣшта назадъ: тя ште дойде най-сетиѣ на същто то място, отъ дѣто ѝ трѣгнала.

ЗЕМНО КЛѢБО.

Кога видимъ юедна картина, на която ѝ исписано, какъ ловетъ китътъ, казовами: и, колко є голѣмо това животно!